

SZÁSZVÁROS ÉS VIDÉKE

POLITIKAI, TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:
Egész évre — 240 L | Negyed évre — 60 L
Fél évre — 120 „ | Egyes szám ára — 6 „
Nyilttér szavanként 6 L.

Alapította: ifj. Szántó Károly.
A szerkesztésért ideiglenesen felelős: Dr. Bocz Soma
Kiadóhivatal: „Szászvárosi Könyvnyomda Rt.“

Megjelenik minden vasárnap.
Mindennemű pénzküldemények a „Szászvárosi Könyvnyomda Rt.“ címére küldendők.
Hirdetések árszabály szerint. — Kéziratok nem adatnak vissza

Pentecostes.

Piros pünkösd napja van ma. Örömmünnep. A szeretet lelkének, a Szentléleknek ünnepe. Örülnünk, ünnepelnünk kell. Ha nem akarunk meghozni a hódolat adóját a szellemi élet irányítójának, a Szentléleknek, reákenyszeritene a természet. Oh, mily nagy hatalom ez. Petőfi éneklí róla nagyon találóan: „Mily nagy vagy te! Mentül inkább hallgatsz, annál többet, annál szebbet mondasz“.

Az Ur lelke elárasztotta a föld kerekességét s minden új életre támadt. A fűszálak kidugták fejcskéküket, a madárcák csicseregni kezdtek és bátorságot kölcsönöztek a fák rügyeinek, hogy azok is szedjék össze minden erejüket, duzzadjanak, fesledezzenek, virágozzanak. A nap sugarai olyan lágyak lettek, mint az édesanya kezei. A lány simogatásra még a legbizalmatlanabb növény is kibontá levél- és virágrügyeit s balzsamot szór a légbé. A hold bájosabb, a csillagok biztábban ragyognak.

A természet összjátéka, összefonódása a szent örömben az évenként visszatérő, megisméltódó pünkösdí reveláció, a természet, mely szavával nem tud minket irányítani, okszerűségével azt kiáltja felénk: „Az Isten megismerhető“. Ezerszer boldog az, akit a Természet szemlélete már nem csupán hitbeli meggyőződésre vezet, hanem a hitben való megerősődésre is. Ezen állításnak a visszája is igaz. Boldogtalan, akit nem vizsgálta meg a hit, sőt még a hitbeli tények szemlélete se vezet hitbeli meggyőződésre. A hitetlen embernek nincs karácsonyi öröme, nincs husvétí állelujája, se piros pünkösdje. Pedig mit ér az élet öröm nélkül? A kisgyermek örül a karácsonynak, a komoly,

munkás embert megnyugtatta, bizalommal tölti el a husvétí állelujá egekbetörő akkordja, de a magasabb színvonalon élő ember ünnepe a pünkösd, mert érzi, hogy a Szentlélek az, aki lelkébe tekint s ha méltó rá, inspirációkkal telíti azt.

Rendszerint azok szoktak ünneprontók lenni, akik ellenállván a Szentlélek átalakító, kiművelő erejének, az igazi műveltségnek híján vannak, mégis azzal akarják igazolni eljárásukat, hogy ők felvilágosultak. Pedig ugyan volna-e tudományuk, ha az, akit megtagadnak, akinek ünneplésében nem akarnak résztvenni, nem kölcsönzött volna nekik tudományt. Ne csodálkozzunk hálátlanságukon s az ünneprendezők vagy ünnepelek elleni kifakadásaikon. Jézus, míg a földön járt, eleve megmondotta: „Ha engem gyűlöl a világ, titeket se fog kimélni“.

A Szentlélek ünnepe, a kereszténység születésnapján jusson eszünkbe, hogy az evangélium hirdetői, a Szentlélektől felvilágosított és megerősített apostoli lelek megtanították az embereket nem csupán a lelkiüdv munkálására, hanem a fizikai és szellemi foglalkozásra is, mert az egész embert akarják boldogítani. A vallásos művészetben nőtte ki magát az építészet, szobrászat, festészet és zene. A többi, az ember esztét művelő, földi jólétét, kényelmét előmozdító tudomány bölcsője szintén a buzgó hívők kezében ringott. A Michelangelók, a Rafelek, a Leonardo da Vincik, a Beethovenek, Wagnerek, Mozartok, a Keplerek, Newtonok, Pasteurok és Linnék a Szentlélektől kaptak ihletet. Alkottak nagy műveket s tanítottak inspirációt megbecsülni költői lelkeket.

Tudtak ezek új dolgokat alkotni, mert lelküket a szeretet szelleme hatotta át. S egyes

tanítványaik, akiknek lelke, mélybelátása még a régi pogányvilág művészeinek látásánál is gyengébb, tudnak kritizálni s eredményeket lekicsinyelni.

Az evangélium őreit ma is maradisággal vádolják, bár ezek a Szentlélek irányítását sohase adták fel. Sohase tették félre azokat az eszközöket, melyek a vallásos élet mélyítésére szolgáltak. Mindig stilszerűek voltak szertartásaikban, mindig megértők törvényeik alkotásában s azoknak alkalmazásában. Nem tartották s nem tartják helyesnek, hogy, midőn a világon mindenütt megvan a haladás, fejlődés, társadalmi átalakulások, ők az elmaradottságnak sötétségében botorkáljanak. Viszont, mint jó öregekhez illik, nem csapnak át szertelenségbe. Ha még a politikai világfelfogásban is vannak mindenkitől elismert tekintélyek, akik ragaszkodnak régi, kipróbált elveikhez, hogyan illenek a szertelen, megfontolás nélküli engedékenységgé hozzájuk? Ha megdöngetik a vár kapuit, a jó öreg várparancsnok nem adja azt fel azonnal s ha fel kell adnia, nem adja oda magát és hí csatlósait is, hanem alagutakat keres, azokon menekszik. Így még lehet reménye a békekötésre, a vár visszafoglalására.

A világtörténelem lapjai csalhatatlan bizonyosságát szolgáltatják a Szentlélek működésének. És lám, a Szentlélek leviszi az ősegyházat a katakombákba, holott világosságának csóvjával egyszerre megtörhetne volna a sötétség hatalmát. De az ő tulajdonai nem csupán a tudomány és bátorság, hanem az okosság is. Főlkent szolgálta, főlképen a törvényhozókéba, a tudomány és erősségen felül az okosságot inspirálja.

Az ősegyház alapításának emléknepján nagy bizalom töltsön el minden embert, minden

A SZÁSZVÁROS ÉS VIDÉKE TÁRCÁJA.

Szerkesztő ur,

ma virradóra,

Az első dalos-madár szóra,

Kelyhét bontja a legszebb rózsa,

A pünkösdí rózsa

És illatját szórja.

Gyémántos harmatcsöpp a szirmán

És tündökölve mint szívárvány,

Hirdeti a lélek ünnepe,

Mely birja az egész földteket.

Évezredek óta ünnepe e nap,

S ragyogóbban süt le máma a Nap,

Vigasztalásul bús halandónak,

Hogy szilárdan higgyen,

Az igazi hitben.

Multja századok kódébe veszett

És közel multjában csak szenvedett.

Tele vergődéssel végig a mult,

Minden munkája ingoványba fult.

Am azért még se csügged a nép,

Hiába tépik fájó sebet,

Ebbe beletörődött már rég.

Jöhet száz csalódás

És száz próbáltatás,

Lelke mélyébe bele van oltva,

Ősi létjogának biztos volta,

És ettől nem tántoríthatják el,

Se Égi, se földi ígéretekkal.

Jövel hát Pünkösd! pünkösdí rózsa,

Drága illatu szirmaid szórva,

Hangold fel lelkünk vidám mosolyra.

Ne legyen enyészet,

S zsendülő Természet,

Hozza el végre az arany kalászt,

A rég kiérdemelt dús aratást.

És adja az Ég, hogy valahára,

Legyen e hon, a béke hazája,

És küzdjünk valamennyien egyért,

Egy jobb jövő boldogulásáért!

László B. Jenő.

Pesti levél.

Kedves Szerkesztő ur!

Fényes körüti kávéházban, cigány muzsikája mellett tudtam meg Szászvárosiaktól Károly barátom halálát. Savanyubbá vált az édes bor, halkabbá csillapult a zaj, a bejáratl szemben a legígézőbb mosollyal jöhetnek be a legcsinosabb nők, elcsendesedtünk mindannyian s hiába volt kacérság, flört, csárdás, otthon voltunk a sokat szidott de szívünkhöz nőtt igazi hazánkban a kis nyugodt városkában.

Alapított
1812-ben.

SZÖLLŐSY

üveg-, porcellán-kereskedése és üvegezési vállalata
Orăștie-Szászváros

Ajánlja dús a felszerelt raktárát üveg-, porcellán-, képkeret-, tükör-, villanylámpa- és diszmuárukban!

jó keresztényt, hogy, bár jöjjön ezer és nagyobb vihar ellenünk, védővárunk össze nem dül, mert az igazság Lelke vele marad örökké!
P. Szakács Előd.

Polgármester-választás.

Múlt hó 30-ikán egy évi vajadás után végre összeült a városi tanács s megejtette a polgármester-választást. A 12 választott és 8 kinevezett tagból álló tanács ugyanakkor a főispán kiküldöttjének letette az esküt, majd Domşa Vazul gör. kel. esperes, mint elnök mutatott rá a választás fontosságára. Beszéde keretében erős kritikát gyakorolt az eddigi vezetőség működéséről s új polgármesterré Ioan I. Vulcu nagykereskedőt ajánlotta. A megejtett szavazás rendjén Ioan I. Vulcu 11, Alexandru Herlea 7 és Buduran Simion 2 szavazatot kapott. Így az abszolút többséget Ioan I. Vulcu kapta s az elnök megválasztott polgármesternek jelentette ki. Ezután az állandó 3 tagból álló választmányt választották meg melynek tagjai: I. Moța gör. kel. lelkes, T. Vulpe fakereskedő és I. Rob kereskedő lettek. A megválasztottakkal a liberális politika vonult be a városházára, szemben a nemzetiekkel, kiknek, mint tudvalevő éppen Szászváros volt egyik főerőssége. — Értesülésünk szerint a kisebbségben maradt nemzetiek a választást megpeticionálták.

Kisebbségi szempontból nézve a választást a két szék között a pad alatt levőnek volt, marad és lesz mindig rossz a sorsa. Kis városunknak mi is éppen olyan adófizetői vagyunk, mint a román nemzetiségűek s bár egyharmadát tesszük ki a város lakosságának s bár bennünk fokozottabban is megvan városunk fejlődésének és jólétének őszinte kívánsága, szavunkat nem hallathatjuk az állandó választmányban, mert ez már méltányosság volna, ami pedig homlokegyenest ellenkezik a küzdő pártok főelvével: „Jos cu străină”. Igen, kedves magyar és szász polgártársak, fizessd szépen az adódat, megpulva köszöntsd alázattal atyáit e városnak, de ne merj szólani, ne merj emberi voltodra hivatkozni. Diadalmi ünnepet ül a pártpolitika s mi csendben kérjük: „Lelkek békéje, mikor jön meg a te országod”.

Már hallom a Malomárok csobogást az öreg Varga néni keje mellett s kergetem a tarka pillangót a virágzó bodza bokorról tovább Barcsiék felé, mikor megállit egy pepita ruhás szemüveges bácsi; „Deskó megjöttek a csikók.” Rámutatott a szőlőmalom zöldelő dombjára „ott legelnek.” Fantáziámban láttam is, hogy habzsolják a friss sarjut s a nyakukon a csüngő csengő csilengelése áttört a tavaszi levegőn. Vártam az elképzelt de soha el nem ért ígéretet.

Mikor később hozzá öregedtem, ugyan annak találtam mint akkor volt. Fantáziát kergető nemesen bohém léleknek, kinek jóakarátánál csak szive volt jobb és álmodott a fájának keleti álmodó természetével, egyetértésről, összetartó és mindenkivel jobban élő magyarságról. A Tiétek mint drága örökség ez az álom, Szerkesztő barátom s Ti nektek kell megvalósítani! Segítsen az Isten.

Olvastam lapodban, gyérszámúak munkatársaid, segítőkre vársz a lap további vezetésében. Melléd szegődök hivatlan és talán nem is hivatottan. Ha érdekel Téged s olvasó közönséged e nagyváros élete, tipussai, emlékszel sok mámoros és sok gondolkodó estéken figyeltük együtt őket, úgy kiragadok egyet kettőt s leirom.

Szóljon e pár sorom, szöke bubifrizurás kisleányról aki nem modern még, de nem is

Az új postatörvény.

Szegény kisebbségi fejünkre úgy zudulnak a megsemmisítést szisztematikusan célzó törvények és rendelkezések, mint az ellenséges frontokra a pergőtűz. Hogy hol és mivel kezdődött ez az offenzíva már nem is tudják, hogy hol fog végződni, talán meg sem érjük. A múlt hétnek ilyen alkotása volt az új postatörvény, melyet oly hirtelenséggel terjesztettek be a szenátus elé, mintha ennek a hiánya tette volna eddig csak tökéletlenné az állam gépezetét.

Ez a törvényjavaslat nem tesz semmi különösebbet, csak egy jó kicsit elsibol bennünket a volt cári Oroszország felé, hol t. i. a levegővételen kívül mindenfajta korlátozások tartották bilincsbe az ember legszentebb kincsét a szabadságot.

Vedd tudomásul már csak adót verejtékező polgártárs, hogy úgy néznek mindnyájunkat mintha mind csak összeesküvők, betörő, sikasztó, veszedelmesen bűnöző szövetkezetnek volnánk tagjai, mert a javaslat egyik pontja szerint a rendőri hatóságoknak joguk lesz akármikor akármelyik román állampolgár levelét felbontani. Tisztességes emberi és állami magatartásra e felfogás szerint tehát csak úgy lehet szoktatni az embert, hogyha az én üzleti, baráti, szerelmes vagy részvetet kifejező levelemet, — mert annak színe, alakja, írása, szagja valakinek nem tetszik — felbontja, megszagolja, vegyi szerekkel kutatva a rejtett, láthatatlan írást, összepiszkolja, három napig zsebébe hordja, hat napig elfelejti postára adni s végre két hét múlva címzett megkapja, mikor már szerelmed megunva a várást, hűtlen lesz, üzleted lebonyolítja más, a halottat már elfeledték az élők. Az ó-királyságban persze ez a fullasztó ellenőrzés nincs meg, ott nem élnek ilyen veszedelmes, rugkapálózdó bandita kisebbségek. Mi tehát ezek szerint még mindig nem tartunk ott, hogy a fojtogató, megszegényítő rendőri ellenőrzést — mely az egész művelt világ előtt súlyosan kompromifálja az országot — levethessük magunkról.

Kisebbségi voltunkat sujtó második rendelkezés, hogy az egyházak az eddig élvezett

levendula illatu. Él, láttad régen egy operaelőadáson a páholyunkban.

Budai kisleány e szó sokat jelent. Budán mások az emberek mint Pesten, nekünk erdélyieknek Buda jobban szívünkhöz női tradícióval mint szenzációt hajszoló vllágvárosiasabb Pest.

Ott lakik valahol Rózsadomb alatt, szülei konzervatív puritán emberek. Bájos feltűnően szép ezt írnia róla minden hirlapíró így én is. Udvarlói száma nagy és sok csokor, virág, hirdeti, hogy igen jó izlésű emberek vannak. Örvend ő is a hízkelő szavaknak, kék szemében olykor kacér biztatás féle is csillan, de még nem tudok róla, hogy követte volna ezt más. Bolondul érte a divatos bariton, fiatal zeneszerző, komoly rendőrtiszt (azt kérded és én? igen ezelőtt egy pár évvel) a törekvő vidéki szolgabíró egyszóval mindenki és mégis elérhetetlen, mert el van je-gyez-ve a művészettel. Völegénye a muzsika. Hangjegyeivel siet az akadémiára kristálytisztá hangja olyan mint a régi zenélő-órak halk melódiája, még is soha nem lesz színész. Mi nálunk a színésznői pálya elválaszthatatlan egy nagy lépéstől mely csak balra tarthat s ez nem egyezik az etikájával. Kirobbanó tehetségeknek is kell a reklám, itt pedig nagy az ára.

Kinozza magát fiatal testében a tavasz és

portómentességet veszítik el. Ez bár az összes egyházakra szól, megint csak bennünket sujt, hiszen mi lettünk s vagyunk szegények. Ami vagyon volt, azt elvették, ami adó volt, azt legalább kétszeresre felemelték. Így kapja vissza az egész külföldet beharangozó kisebbségi államsegélyt a kormány. Persze arról, hogy mit csinál a balkéz, már nem lesz külföldre öles tudósítás küldve.

Az „idegen” nyelvű táviratok mellé csatolni kell feladáskor a román fordítást is. Ez a harmadik kedves pont. Hosszu generációk ide gyökerezett késői hajtása, magyar és szász elődöknek utóda, kis, piszkos idegen vagy e földön, nem egyenjogu polgár, mint az alkotmány ezt megállapítja. Nem, mi mindennek dacára csak „idegen”-ek maradunk, hiába, ez a sorsunk, ez a megbélyegeztetésünk. — Kicsavart citromok és idegenek. — S még szerencséseknak is mondhatjuk magunkat, mert hiszen azt is elrendelhetjük volna, hogy a csatolt sürgönyfordítás közjegyzői hitelesítéssel legyen ellátva, szépen felcífrázva a legutóbbi bélyegtörvény szerint lehetőleg sok szép színű és drága bélyeggel s melléklettel, mely bizonyítaná, hogy adókat a távirat feladásának napjáig utolsó bányiig lefizettük.

Állítólag ez mind semmi, a java őszire jön, s az új banktörvény majd végleg beteszi a kaput előttünk és mögöttünk.

Szerkesztő ur,

képzeld máma,

Felcítáltak a bíróságra,
Azaz, pardon, mit is beszélek,
Bajonet auffal, bekísértek.
Hát bizony ez, fele se tréfa,
S ezért kesergek Önnek én ma
Fájdalmasan, mert mégis furcsa,
E rendelkezésnek a kulcsa.
Hogy vitt a rőndér, fene bánja,
Hisz' hátul baktattam utána,
De uram Isten, amint megyek,
Óh szent habakuk! s minden Egek!
Innen és onnan, jobbrul-balrul,
Temérdek rőndér csak úgy tódul
A rozoga vén épületbe,
És mind, de mind e fene perbe...

érthetetlen dalokat gyujt. S az ideges várakozás a boldogság és művészi siker után csak fájó és nem kielégítő.

Múlt napokban egy előkelő hotelben tévedtem be. Szólt a jazz az afrikai őserdők rihmusa kísérve a különböző exotikus hangszerek furcsa melódiájától ideges rángatózásokat vált ki azokból is, kik a táncot nem kedvelik. Külömböző és kétségbeejtő rányargásokkal csoszognak egymás mellett el a párok s a nagydobos 12 különböző hangszerevel fűszerezi a hangulatot.

Az egyik elegáns ur karján a kitörő temperamentum mellett ott találok kis hősnőmet s mikor végre a charlston megszűnt, hozzámegyek. Kéklő szeméből az öröm villant fel, „látja mindent felejtett a charlston. Szerelmes nem lehetek mert a művészet az egyetlen ideálom, művésznő nem leszek, a charlston az szabad, itt mindent kitombolok”.

Ha ez az epidémia ti felétek is elkerül, a konzervatívabbak ne nagyon szidják; a XX-ik század fiatalágának ez maradt meg. Romanticizmus helyett néger muzsika s a fiatalság itt bolondul vadul járja, mert egy van ma Pesten jó és érdeklő, furcsa hangzavar, kifordított lábak s ez a kortűnet a charlston. Rejtelmes bakterium megfertőz mindenkit, kíváncsi vagyok nálatok is hódít?

Dózsa Desső.

Hát te is itt vagy? Ön is nagysád?
Ez igazán mégis csak vadság.
Becitálnak egy olyan perben,
Melynél egyikünk sem volt jelen.
De se baj — mondok — így legalább,
Kapok e hétre kroki témát.
Hát ugy történt, hogy több egy éve,
Egyik kávéház helységébe,
Iksz ur megsérti Schlein Dolfit,
Ez mérgében dühöng és ordít.
Majd gondol egy merészet, nagyot,
Összeír tanut harminchatot,
És mint aki legeslegjobban
Végzé a dolgát, rögvést, nyomban
Nagy tehetetlenségébe,
Rohan a fiskális elébe,
S mit bánja Ő, mi vár reája,
Csak jár a szája, jár a szája...
A fiskális komolyan, zordan,
Hallgatja Dolfit és már nyomban
Készül az írás Iksz ur ellen,
— Az élete, az menthetetlen
Ugy-e ügyvéd ur? — mondja a gnóm,
— A költségeket nem sajnálom.
S míg vár, míg áll, míg lassan lehül,
Egy ezrecskétől megkönnyebbül...
Ám most jön csak a csattanója,
Hogy csipné meg Dolfit a bolha.
A t. bíróság, tekintetre
A tévesen idézettekre,
A helyzetet nem tisztázhatta,
A pert jövőre halasztotta.

Vékony Náci.

NAPI HIREK.

A bicsérdizmus és a japán-gomba.

A nyersnövény evés középeurópai apostolának, Bicsérdi Béla mesterek mesterének hivei tábora egyre fogy. Vagy észre térnek s egy-egy malomkerék nagyságu bécsi szelet mellett csak a friss zöld saláta emlékezteti őket arra, hogy egyszer régen örökké akartak élni s ezért bicsérdisták lettek, de azután belátták, hogy a földi élvezetek nélkül még közelebb juthatnak az örök béke hónapja s ezért inkább a husevés kevésbé veszedelmes útjára tértek. Megmaradt fanatikus hiveinek kicsiny csoportja pedig egyre apad. Elviszi őket a halál, pedig, hogy azt eikerüljék, feláldozták az életnek kevés gyönyöreit közül a gyomornak kultuszát. De a tömegőrületnek valami más kellett s előszedte a japán-gombát, ezt a kevésbé veszedelmes, de annál ártatlanabb portékát, melyet az egészséges az ellen iszik, hogy még egészségesebb legyen, ők aztán legbuzgobb terjesztői és dícsérői, a betegek az önszugesztio hatása alatt pár napig tényleg megkönnyebbülést éreznek, azután pedig csendben és felváltva szedik az orvossággal együtt s nézik, hogy nő az a szürke spongya, melynek savanykás leve ime elnyelte Bicsérdit, de nem a „Halál legyőzésével,” s a „Hosszu élet” titkának könyvével szerzett pénzével együtt. Holnap talán arra ébredünk, hogy az emberek, miután kis hascsikarás dacára sem fiatalodtak és gyógyultak meg annyira, hogy charlestont táncolhassanak, előveszik az alchyminiát s a bölcsek kövét igyekeznek majd összefundálni, melynek elég a zsebbe hordása s leszünk bölcsek és örökké élők. Ez legalább nem bántja a gyomort s maradhat az élet folyása olyan, mint a milyennek megszoktuk.

Senki el ne mulassza az ünnepi mozi-előadást megnézni!

— **Egyházmegyi közgyűlés.** f. hó 8-án d. e. 10 órakor Piskin tartja meg közgyűlését a hunyadi ref. egyházmegye. Tárgysozozatán számos fontos kérdés kerül megvitatásra. Ugyanakkor történik meg a tisztújítás s az egyházkerületi tagok választása.

— **A hősök emlékének méltó ünnepek** keretében áldozott városunk katonai és civil társadalma. D. e. tábori mise volt az egyházak, hatóságok, iskolák részvételével, d. u. a Sétatéren matiné az iskolák bevonásával. Este a kivilágított város és zenestakarodó emlékeztette az embert a nap ünnepi voltára.

— **Eljegyzés.** Anger Micikét Petrozsényből a napokban jegyezte el városunk aranyifjúságának tagja, festertreui Riebel Károly, a Schmoll-pasta cég tisztviselője.

— **A róm. kath. Népszövetség VI-ik** vallásos és kulturstélyének műsora, mely 1927. jun. 12-én d. u. fél 6 órakor a róm. kath. elemi iskola dísztermében lesz megtartva assisii Szent Ferenc tiszteletére: 1. Énekel Neurohr Olga, zongorán kíséri Sandner Alice. 2. Ünnepi beszédet tart Szilágyi M. Dózsa premontrei kanonok, a Népszövetség vezérigazgatója. 3. Hegedül Vigh Imre zongorán kíséri Sandner Alice. 4. Assisii Szent Ferencről felolvás dr. Sváby Ferdinád népszövetségi elnök. 5. Élőképek assisii Szent Ferencről szavalat keretében. Szaval: Zirstein Adél, megjelenítők: Jellmann Margit és Tábornszky Alfréd. Mindenkit szívesen lát a róm. kath. Népszövetség.

— **Kerti ünnepély.** Értesülésünk szerint a ref. Dalárda f. évi július 10-ére juliális tartását határozta el. A következő számban bővebbet.

— **A régi 500 leues bankjegyek július 1-ig becsereleendőek.** A „Banca Nationala” igazgatósága hirdetményt tett közzé, hogy a régi 500 leues bankjegyek beváltásának határideje július 1-én lejár.

— **Felhívás.** A ref. nőegylet ezuton intéz felhívást a „Diversum”-ban elhelyezett áruk tulajdonosaihoz, hogy az oda eladás céljából beadott áruk leltározása végett mihamarább jelentkezzenek.

— **Halálozás.** Becsületes szorgalommal eltöltött munkás életet szőlített el az Ur az élők sorából, Láng János kéményseprő-mester polgártársunkat. Az elhunytban Bertleff Mihály nyug. kapitány az apósát gyászolja. Temetése május 31-én volt általános részvét mellett.

— **Widmann festőművész képkiallítása.** Ismételten felhívjuk a műértő közönség figyelmét a Widmann Walter, városunk szülötte, jóhírű festőművész tárlatára, a Transsylvania kistermében. Nyitva június hó 2—6-ig d. e. 11—1 és d. u. 5—8 óráig. Belépődij nincs.

— **Városi hírek.** A tüzendészeti bizottság összeállott, hogy az elrendelt minden udvarban kötelező tele hordó viz készenlétét házról-házra járva ellenőrizze. Aki nem óhajtja magát megblrságotlatni, az idejében gondoskodjék róla.

— **Megyénk 1926. évi születési és egészségügyi statisztikája.** Összehasonlítva az 1925. évi statisztikát a tavalyival, szembeötlő a születések csökkenése. „Az elmúlt 1926. évben született 4633 fiu (halva 71) és 4257 leány (halva 15) összesen 8990 lélek, míg 1925-ben 14108 volt a születések száma. A halálozások száma 1926-ban ugyan 25%-kal kevesebb volt, mint az előző évben, ennek dacára a természetes szaporodás alig fél százalékát tette ki a megye összlakosságának melynek száma 309.000

volt. Az egészségügyi statisztika nem teljel, miután csak az orvosok által benyújtott adatok állanak rendelkezésre, mert sok helyen dacára a hatóságok felvilágosító munkájának még mindig üzérkedik a „nem megyek orvoshoz” felfogás. Különösen a fertőző betegségek arányszáma emelkedett 1925. évhez képest. Hatóságaink sok energiával próbálkoznak különösen a járványos betegségek legyőzésével a halandósági arányszámot minél kedvezőbbé tenni. Ehez természetesen szükséges volna sok és jó orvos s a minimális kereseti lehetőséghez arányított adócsökkenés mert a pénzhiány nagyban hozzájárul az orvos és patika kerüléséhez.

— **Besurranó szarka.** Kellemetlen ébredése volt Németh Teréz urhölgynek a mult vasárnap délutáni álmából. A nyitott ablakán ugrott éppen ki egy eddig ismeretlen női személy, magával vive összes arany ékszereit. A károsult urhölgy a rendőrséghez fordult feljelentésével ahol az erélyes nyomozásra kiderült, hogy ez az ismeretlen egyén már több uri családnál kísérelte meg a besurranást és a mely esetekben észrevették egy és többszobás lakáskereséssel leplezte üzelmét. Felhívjuk a közönségünk figyelmét, hogy amint ez vagy hasonló eset ismétlődne ne sajnálja a fáradságot és tegyen jelentést a rendőrségnél, mert sok kellemetlenségtől mentesít mindnyájunkat.

— **Fürdőrend.** A Birtler-féle kádfürdő minden pénteken, szombaton egész nap és vasárnap délelőtt van nyitva. 2—4

— **Közgazdasági értesítés.** Gabonapiac szilárd. Buza. A piacra kerülő mennyiség a bekövetkező ünnepek miatti lisztstükséglet fedezésére a kismalmok, pékek, stb. által könnyen elhelyezést talál. Ára 820 leu mm-ként. Exportra vidékünk nem gravitál. Tengeri. Szintén csak a kifestőasztás veszi föl a piacra kerülő mennyiségeket. Szeszgyárak, kereskedők stükségleteiket a nagykereskedelem útján, a helybeli árnál sokkal olcsóbban a regátból szerzik be. Ára 125—130 leu nagyvékánként. — Bab keresett cikk lett de csak vagon tételekben. — Lisztüzlet csendes. Semmi változás árakban, nagyobb malmok nagyon szívesen elhelyeznének, de a rettenetes pénzhiány miatt nagyon kevés üzlet létesül nagy tételre. — Korpa. Készletek nincsenek. Ára zsák vételnél 5 leu kgr-ként.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazoknak, kik szeretett családfőnk: Láng János elhunytja alkalmával mélységes fájdalomkat részvétükkel enyhíteni igyekeztek, hálás köszönetet mondunk.

Láng-Bertleff család.

Innen-onnan.

Hogy lettem a saját nagyapám?

Kedves Szerkesztő ur! Hallgassa végig türelemmel az én nem mindennapi esetemet. Feleségül vettem egy özvegyasszonyt, akinek egy leánya volt. Özvegy édesatyám, aki gyakran meglátogatott bennünket, még fiatal volt, mindössze 52 éves és belészeretett a feleségem leányába. El is vette feleségül. Ennél fogva atyám az én vőm lett és mostoha leányom — a mostohaanyám. Nemsokára gyermekkel ajándékozott meg feleségem, egy drága kisfiuval, aki atyámnak természetesen a sógora és egyidőben a saját nagybátyám lett, hiszen ő a mostohaanyám testvére. Hogy még komplikáltabb legyen a dolog, atyám felesége is anya lett: egy szép napon fiu-gyermekeket szült. Ez a kicsike az én testvé-

rem, de egyszersmind az unokám is. Eszerint a feleségem az én nagyanyám lett, mert ő a mostohaanyám mamája. Ennélfogva én egyrészt a férje, másrészt az unokája vagyok a feleségemnek és minthogy a nagyanya férjét nagyapának tisztelik mindenütt, nekem az a szerencse jutott osztályrészül, hogy a saját magam nagypapája vagyok. Ez csak rekord, mi?!

A csecsemő utlevele.

Egy osztrák határállomáson történt ez a derűs epizód. A Morini házaspár hathetes kis fiacskájával átakarta lépni a határt, a szőjelképes értelmében persze, mert vonaton ültek. Szerződés szerint az nap este már játszania kellett az artista házaspárnak egy bécsi cirkuszban. A vámtiszt kifogásolta, hogy a gyermek nincs bevezetve egyik házastárs utlevelében sem.

— Mert még csak hat hetes — mondta az asszony — még megkeresztelve sincs.

A hivatalnok megmaradt a maga álláspontján és nem engedte meg, hogy a házaspár a gyerekekkel utazon tovább. A gyerek nem mehet.

— Akkor itt a gyerek — mondta Morininé. — De figyelmeztetem, hogy minden 2 órában meg kell szoptatni és naponta többször tisztába tennie. Holnap visszajövök érte a kiigazitott utlevéllel. És jaj magának, ha nem találom rendben a kisfiamat.

Mondani is fölösleges, hogy a vámtiszt átengedte a gyereket.

Szerkesztői üzenetek.

L. i. Ugyan drága „több előfizető” ur ne haragudjon az „althangu hajadon”-ra. Igazat adunk Önnek, de minket s a cikket a „Tagló” és „Vágóhid” stílusával és nivójával megvádolni és rosszakarattal is naivság.

„ERZSÉBET”-MOZI A KONVIKTUSBAN.

Alapítva 1911-ben. — Ig. váll. Neuvirth György.

Ma vasárnap, f. év június hó 5-én délután 4³⁰ és este 8³⁰ órakor:

Utolsó film,

melyben a világhíres plasztikus szépségű nagy művésznő

Henny Porten

játsza a főszerepet.

Hétfőn, Pünkösdi másodnapján:

Macist a pokolban.

Szenzációk szenzációja!

Háztulajdonosok figyelmébe!

A közelgő tűzrendészeti ellenőrzés alkalmából megfelelő, minden udvarban kötelező hordókat előnyös árban ajánlok. C. RECK, Calea Mihaiu Viteazu No. 2. 35 1—2

Soffőr-tanfolyam. Ziegler G. jó hírű repülő június 13-ikától kezdve 4 hetes soffőr-tanfolyamot nyit Szászvároson hölgyek és urak részére. — Végbizonyítvány hivatalból. Előjegyzések és bővebb felvilágosítások Reck Károly urnál, Calea Mihaiu Viteazu No. 2. 36 1—2

Denaturált szesz állandóan kapható E. STERN-nél, Viz-utca 15. szám alatt. 30 3—3

Valódi „Katschek“-féle

„Eternit”-pala

a jelenkor legjobb tetőfedő anyaga.

29 3—12

Kapható:

Grossmann Testvérek
cégnél, PETROȘENI.

Dörner Richard

divatkereskedése a Szövödéhez
Szászváros, Kispiactér.

Van szerencsém a n. é. közönség szives figyelmét felhívni, hogy dusan felszerelt raktáromon bámulatos olcsó

vászon-áru

készletem van. Ezenkívül mélyen leszállított árban ajánlok legjobb minőségű oxford, zephir, karton, delaine, crepon és szövött árut, a legkényesebb igényeket is kielégítő

férfi-ruha szöveteket.

Legolcsóbb bevásárlási forrás szabó-kellékekben. Vételkötelezettség nélkül ajánlom raktárom megtekintését. Kiváló tisztelettel: 34 1—3

Dörner Richard

A legjobb, a legzamatosabb sör a

„Tordai Sörgyár Rt.” söre.

Nagyban és kicsinyben kapható a

Schuleri Frigyes szeszgyár Rt.-nál ORĂȘTIE.

A Schuleri Frigyes szeszgyár Rt. ajánlja

elsőrangú likőr-különlegességeit, továbbá mindenféle pálinka-, rum- és borpárlatait, ugyszintén a kiváló zamatu küküllőmenti fajborait hordókban és palackokban.

A Tordai Sörgyár Részvénytársaság söreinek

a híres „LUX” sörnek

is főnagyraktára.

10—18

Nyomatott a „Szászvárosi Könyvnyomda Részvénytársaság” gyorsajtóján.